

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10

Ny Vise.

Om
Fordærvelsen paa Graatenmoen

eller
Infanterist Mortensen.

[Kra] u.a.

Mel.: Peter Schødt i Ungdomsalder.

I den thelemarske pene
Veldresserte Bataljon
Hersked der den flære, rene
Disciplin paa Graatenmoen.
At, men da kom Mortensen!
Disciplinen fik en End'!

V box 9:269

For Høveder og Mortensen i Høveder 1887

846012025

Han sa'e: Jeg vil bare lugte
Til det thelemarkste Maal;
Men han Næsen bedre brugte,
Dg han satte i et Straal:
„Hus, den der Restauratør
Med vort Madfedt jo sig smør.“

„Thelemarking, reis din Brede!
Stal en Starv Restauratør
Vel med Soldat-Fedt sig fede?
Er det som sig hør og hør?
Tag den Skyldige, gjør Ret!
Dryp ham i sit eget Fedt!“

Men, at Fedtet var fordærvet,
Dette lidt han agted paa,
Liden Nos han sig forhverved,
Han paa Klagen Svar mon faa:
„Mortensen kan æde det,
Hvis han er saa glad i Fedt.“

Derpaa lig Profeten Nathan,
Som var grov mod Kong David,
Klaged han paa den, som „Satan!“
Sa'e til Mandskab dum og blid.
Satan, „Frister,“ vil han selv
Gne være, mærk det vel.

Atter Stud. Theologiae,
Maalets Stræver Mortensen,
Kom i Harnisk i det Frie
Midt udi Gudstjenesten:
Han paa strengt Kommandobud
Maatte staa og dyrke Gud!

Dg han sa'e: „Hvi kan i Skyggen
Gi vi Tingen ta'e imag,
Støtte Hovedet og Ryggen,
Prise Herren paa vor Bag?
Officererne kan staa,
Siddende vi ser derpaa.“

Slig han mon i Leiren styre,
Dg hans Virksomhed bar Frugt,
Soldatfolket de blev yre,
Glemte Disciplin og Lugt,
Ja, to Skolelærere
Blev i Hodet tullede.

Men den Herlighed tog Ende,
Lig som Leir paa Graatenmoen,
Mortensen han fik ei vende
Flere om til rette Tro'en.
Alt, thi Generalen kom,
Sa'e: „Den Fyr jeg synes ei om.“

„Stil ham ind for Krigens Netter!“
Saa blev gjort, og Mortensen
Grusomt man, tænkt bare, sætter
I et ensomt Fængsel hen,
Hvor han soner, denne Stund,
Endnu for sin grove Mund.

Dog et Gode vandt tilvisse
Han for alt sit haarde Stræv.
Ham Adviserne mon prise
Eller slaa i allsags Bæv.
Velbefomme dig, vor Ven,
Stud. theol. Fr. Mortensen.

En smuk Sang.

Der nede ved Stranden,
Bed surrende Bækken,
Min Elskov sig smyger fra Morgen til Aften,
Hun plukker de Blomster, som Kjærlighed gemmer,
Dg lever i Hytten saa lykkelig og vel,
Dg Luften renser Stjerne de kolde,
Dg Regn paa vore Vinduesrunder falder.
Kom, følg mig til Stranden, jeg elsker blot dig og dig,
Kom, følg mig til Stranden, jeg elsker blot dig.

Min Kjærlighed forklarer
Jeg vil ad den Rose,
For hvilken mit Hjerte saa inderligt slaar,
Den Glød, som mig varmer, mit Dø belyser,
Dg Kjærlighed der hvifter; thi nu er der Vaar.
Hør Bækkens Sus og Vindens milde Susen,
Du er mit Alt, mit Liv og min Forelsning.
∴ Kom, mød mig ved Stranden. ∴∴

Da Løftet er givet
Dg Haanden saa trofast,
Du lagt i min Haand, som din Støtte skal bli',
Vi synger som Fuglen i Morgenstunden
Dg leve som Engler paa Jorden just vi,
Dg Solens Brand det er mit Hjertes Speil,
Min Kjærlighed flyver frem med fulde Seil.
.: Af, mød mig ved Stranden. .:.

Jeg lover dig sikkert
Du tilbedte Rose,
At Gaver og Guld du skal faa i Parti,
Ei sorgeligt, men glædeligt og elskeligt vi leve,
Det skal du paa Hæder og Ære saa se,
Dg Sangens Lyd skal høie vore Sinde
Dg fredsom blir vort Liv og vort Minde,
Dg mød mig ved Stranden. .:.

Al Lykke paa Jorden
Jeg vil dig berede,
Min gode og inderlig elskede du,
Vi kurrer som Duer om Kjærlighedsfryder,
Ei Sorg skal os trykke, din Glæde som Fru,
Stal blive og styrke vore Kræfter,
Bort største Stød vi faa af høiere Magter,
Men mød mig ved Stranden. .:.

I Slutten af Livet,
Da Aftenen nærmes,
Stal flamme den Ild, som min Kjærlighed har tændt,
Formindstet min Trohed du aldrig skal finde,
Thi ren er den Tanke vi begge har kjendt.
Min sidste Sang skal være til din Ære,
Et kristeligt Liv og Tro vor rene Lære.
Kom mød mig ved Stranden. .:.

Nu slutter jeg Sangen,
Min elskede Pige;
Kofalen skal frem den min Sangmø giv Trost;
Vi ønsker dig Velgang, til Bunden vi drikke,
Dg Glæde skal det være at indvi dit Bryst,
For hvile mig naar Dagen er tilende,
Dg Himmelens Gud sin Frihed os alle sender.
Kom mød mig ved Stranden jeg elsker blot dig og dig.
Kom mød mig ved Stranden jeg elsker blot dig.

Pris 10 Dre.

Eftkjøbs hos G. B. Strøm, Nøllergaden 7, nær Folketheatret